

Tarziu Cand Zapezile Sunt Albastre - Fanus Neagu

Titlul acestei opere literare are o pronuntata valoare metaforica, " zapezile albastre " putand fi amintirile copilariei fericite, pe care adultul [scriitorul] le traieste mai " tarziu " [la maturitate].

De aceea interesanta si originala este viziunea artistica a autorului care cauta un mod particular de a combina elementele lumii reale. Este o noapte de februarie cu zapada si viscol. In camera incalzita se afla Banica si catelul Tocanel, varat intr-un ciorap de lana, iar sub pat canta un greiere. Curtea casei, livada cu stupi, poarta cu cocosul ei de lemn sunt acoperite de noianul de zapada prin care se zareste o carare.

Acestor elemente ale lumii reale i se suprapun elementele unei lumi fantastice, ireale, create de imaginatia copilului. Astfel, catelul Tocanel dobandeste insusirii omenesti si vorbeste cu Banica de la care afla ca baiatul s-a suit pe spinarea cocosului de lemn si s-a dus in lunca, unde i-a intalnit pe toti ceilalti cocosi de lemn din sat care au cerut sprijin. Aici, Banica ii ajuta sa-si invete puii sa zbooare. Destainuirea baiatului este oprita de interventia lui Tocanel care-i spune ca acum si cocosul de lemn si albinele au inghetat. Atunci baiatul pune soba pe rotile de la carut, care se aflau sub pat, si, pornind prin curte si prin livada, le salveaza de la inchet.

Lumea creata de imaginatia copilului este fantastica. Tocanel vorbeste si-l intelege pe stapan, cocosi de lemn au viata si converseaza la randul lor cu Banica, iar greierul " veni topaind si intra in buzunarul baiatului ".

Aici, lumea di vis se contopeste cu lumea reala, pentru ca baiatul atribuie insusiri fabuloase unor elemente din aceasta lume si astfel cele doua lumi se intrepatrund, dincolo de timp si spatiu. Intrepatrunderea lor este atat de stransa, incat imaginatia lucreaza si dupa iesirea din vis caci, dupa ce se trezeste, Banica se gandeste la cocos si se adreseaza apoi catelului : " Ehe, zise el, ce-o sa mai zburam noi doi cand o iesi luna plina ".

Cele doua planuri - real si imaginar - sunt puse in relatie prin intermediul alegoriei, pentru ca visul baiatului nu este altceva decat imaginea transfigurata a copilariei. Aceasta notiune abstracta, dar reala - copilaria -, capata concretete tocmai prin visul copilului, dar de data aceasta lumea reala devine una fictiva, imaginara.

Aceasta opera literara il cucereste pe cititor nu numai cele doua lumi create, ci si prin naturalitatea si simplitatea limbajului pri care se realizeaza alegoria si se reliefeaza felul de a vorbi al personajului : " Astia mici sunt foarte prosti " - spune el cu superioritate despre puii de cocosi, iar cand se infurie il ameninta pe Tocanel : " Osa-ti dau vreo doua peste bot ". Alteori, este deosebit de autoritar [" - Lasa-l, domnule, cand iti spun, si iesi afara ! Tocanel se supuse. "], devenind, insa, dupa imprejurari, si concesiv : " Daca o sa m-ascultati mereu, te iau si pe tine ".

Intregul text este de un farmec cuceritor izvorat din puritatea sufleteasca a copilului, capabil sa

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

imagineze un univers fascinant, in care totul este posibil.

